

Information från Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet.

Ett nytt års inträde följs ofta av den lite magiska och befriande känslan att det gamla som tynger lämnas kvar bakom dig.

Men så har det inte riktigt varit detta årsskifte. Vissheten finns där – blandad med förhoppningar om bättre tider – att inget kommer att bli som vanligt igen, på gott och på ont.

Ett samhälle som drabbas av en pandemi, som den vi nu genomlider, tenderar att bli genomskinligt och dess grundläggande struktur och värderingar framträder tydligare än annars. De inbyggda orättvisorna i samhället kommer därmed också i dagen.

Några uppenbara exempel på detta:

Missförhållandena bland våra äldre medborgare som behöver samhällets stöd och omsorg har flyttats upp några steg på den politiska agendan. Frågan om de riktigt riktigt äldres villkor har ställts på sin spets, för nu handlar det bokstavligen om liv eller död. Fokus i debatten har därför främst kommit att ligga på bristerna i den medicinska omsorgen. Nödvändig att förbättra men otillräckligt.

Den avgjort viktigaste frågan att göra något åt är emellertid att vi måste se på ålderdomen som en ofrånkomlig och naturlig del av livet; att vi som gamla har rätt till ett gott och jämlikt liv i sociala gemenskap med bevarat självbestämmande. Det vill säga att ingen människas rätt till jämlika villkor och full delaktighet kan villkoras med hänvisning till ålder eller annan mänsklig tillhörighet.

Detta är höga och förpliktigande målsättningar som är lätta att uttala. Med våra erfarenheter av hur villkoren för personer med funktionsnedsättningar ser ut i dagens Sverige är tyvärr risken påtaglig att de förblir vackra ord. Men förhoppningsvis har pandemin vi nu genomlider gett politiken insikter som öppnar för ett allvarligt menat reformarbete där målen sträcker sig längre än till den politiska retoriken.

Pandemin har också tydliggjort hur viktigt det är för oss alla att vi ges förutsättningar att uppnå ett självvalt liv i gemenskap med andra. Isolering och påtvingad ensamhet som pandemin fört med sig drabbar nu, som en ny och smärtsam erfarenhet, stora grupper av medborgare och uppmärksammas som en samhällsfråga som kräver politiska lösningar.

Tidigare, innan pandemin, var erfarenheten av social isolering främst begränsad till enskilda grupper av människor, som på grund av sjukdom, ålder och funktionsnedsättning var och är beroende av samhällets olika stödinsatser; ibland välfungerande, men ofta otillräckliga. Därtill utsatta för ständiga omprövningar styrda av allt restriktivare regelverk. Med andra ord en tillvaro som för många av oss präglades och präglas av oro och exkludering.

Pandemin har inneburit en nyväckt insikt om en påtvingad ensamhets nedbrytande effekter. Vi får hoppas att den stannar kvar i det politiska medvetandet även efter pandemin genom att allas rätt till likvärdiga livsvillkor respekteras, inte bara i ord utan också i handling.

Sammanfattningsvis befinner vi oss i en omvälvande tid, som genom osäkerheten den medför blockerar tanken och tron på att positiva samhällsförändringar är möjliga.

Verkligheten är emellertid, som alltid inte helt svart eller vit, varför förhoppningarna om ett bättre samhälle också finns där och som vi måste ta vara på.

FÖR kommer efter förmåga att bidra med sin andel.

Till att börja med kommer vi att dra igång våra seminarier igen.

Något av datumen 14–16 april planerar vi således ett webinarium (lika med ett seminarium på nätet) med temat: ***”Villkoren för personer med funktionsnedsättningar har blivit en politisk ickefråga.”***

Vi har till seminariet bjudit in riksdagspartiernas talespersoner i funktionshinderpolitiska frågor. När vi vet datum för seminariet skickas en deltagarinbjudan ut.

Valet av tema för seminariet uttrycker en oavvislig sanning att villkoren för personer med funktionsnedsättning inte är en fråga som ägnas något större politiskt intresse, utan snarare för politiken har blivit och är en icke fråga.

Samtidigt talar verkligheten sitt tydliga språk: Inom alla samhällsområden sker det försämring av levnadsvillkoren för personer med funktionsnedsättningar jämfört med villkoren för övriga medborgare. Det gäller de ekonomiska villkoren, arbetslösheten är konstant högre, utbildningsnivån är överlag lägre, hälsan sämre samt möjligheter till fritidsaktiviteter är färre. Otillgängligheten till offentliga miljöer, bostäder och media består. Uppräkningen av skillnaderna i levnadsvillkoren kan göras länge.

Avsikten med webinariet är att konfrontera riksdagspartiernas funktionshinderpolitiska talespersoner och ställa frågan på sin spets om det rimliga, ja hederliga, i att passivt bara fortsätta att se på hur skillnaden mellan de av riksdagen antagna målen för funktionshinderpolitiken och verkligheten för personer med funktionsnedsättningar fortsätter att växa.

Vi arbetar med att till seminariet sammanställa förslag på konkreta reformer som måste till för att bryta den pågående försämringen av våra villkor och som leder till

förbättringar i enlighet med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar.

Vi vill därför be dig att delge oss dina tankar och idéer om reformer du ser som viktiga att genomföra. Skicka dem till mejladressen: fordelaktighet@gmail.com.

Följande är exempel på viktiga reformkrav som FÖR driver:

- ✓ Om förbättrade ekonomiska villkor för de av oss som ställts utan arbetsinkomst och som med dagens nivå på aktivitets- och sjukersättningen tvings leva i permanent fattigdom.

Ett rättvise- och jämlikhetskrav vi fört fram är att en ny ersättningsform i nivå med medianinkomsten skapas för denna medborgargrupp jämförbar med inkomsten medborgare som kan försörja sig genom arbete erhåller.

- ✓ Om att rätten till personlig assistans och personlig service, där lagstiftningen mål om full delaktighet och jämlikhet och att leva som andra återupprättas och förstärks.
- ✓ Om rätten till ett tillgängligt samhälle i vid mening för alla. Idag sker en tillbakagång. Lagar och regleringar som tillkommit för att garantera tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ses allt oftare som orsak till höga boendekostnader och bostadsbrist. Ett både osant och kortsiktigt synsätt. Kostnader och mänskliga rättigheter sätts här i motsatsställning till varandra. Grupp ställs mot grupp.
- ✓ Ett övergripande krav är att FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar blir lag.

Lund den 25 februari 2021

Med vänlig hälsning
Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet
<http://www.fordelaktighet.se/>

Mejladress: fordelaktighet@gmail.com

Styrelsen gm
Lars Hagström, ordförande